

Joan Coscubiela. SECRETARI GENERAL DE CCOO A CATALUNYA

«S'ha globalitzat a cop de canibalisme»

Nascut el 1954 a la Barceloneta, Joan Coscubiela suma 30 anys a CCOO, 13 dels quals com a secretari general. D'aquí a deu dies deixarà pas a un nou líder de l'organització, que n'haurà de prendre les regnes en plena crisi econòmica, conflictivitat laboral i increment de la desocupació

EVA GARCIA PAGÁN
Barcelona

● Després de tres anys de mandat al capdavant del primer sindicat de Catalunya, estem davant d'una jubilació anticipada?

– «(Riu) No, jubilació anticipada no, però sí que intentaré agafar-me un cert descans perquè la descompressió no em faci saltar pels aires. (Riu) Jo pensava fer una descompressió més lenta i pausada i hauré de pujar a la superfície de cop perquè la intensitat de la feina d'aquests dies és total i absoluta.»

– I quina serà la seva relació amb el sindicat?

– «A mi m'agradaria continuar vinculat d'una manera més militant i més simbòlica que una altra cosa, però això ho acabarem de concretar quan ja hagi estat elegida formalment la nova direcció, el 3 i 4 de desembre a Barcelona.»

– Està content amb el seu relleu, que, si no hi ha sorpreses, recaurà en Joan Carles Gallego?

– «Home, i tant! Evidentment aquest és un aspecte que ha de decidir el congrés, però jo crec que existeix una percepció bastant generalitzada que es tracta d'una persona que té molt bagatge; ha passat per pràcticament tots els àmbits del sindicat. I aporta, a banda de maduresa personal i sindical, el frescor de ser una persona nova.»

– Serà un congrés molt centrat en la renovació del càrrec?

– «No, jo crec que hi ha una part important del congrés que té a veure amb la renovació, no només de la secretaria general de Catalunya perquè és un congrés que aborda molta renovació: sis de les onze unions han renovat els secretaris generals i set de les dotze federacions tenen canvis importants. Però el congrés tindrà la vista posada en la situació econòmica i social d'aquests moments. Ja normalment és així, i ara encara més.»

– L'intent d'impugnació de Fidalgo del congrés català s'ha de prendre com una anècdota o com un símptoma?

– «No és una anècdota,

CCOO de Catalunya celebra el 9è Congrés els dies 3 i 4 de desembre a Barcelona. A la foto, l'encara secretari general, Joan Coscubiela. J. A. PUG

és un tema que té significació política i crec que és l'expressió d'una incomprensió sobre la manera com CCOO de Catalunya ha de ser una organització federal de matriu nacional alhora que fortament compromesa amb un projecte confederal, perquè, en definitiva, el conflicte laboral i social es dona en l'àmbit català, espanyol, europeu i mundial. Crec que es tracta d'una certa incomprensió i d'un cert retrocés del que ja s'havia assumit. Sempre, històricament, hem tingut més o menys dificultats, apareixien periòdicament i són lògiques en una organització com la nostra, però aquesta és la primera vegada que no s'aborda en termes polítics, sinó en termes pocafortunats.»

– Li pug demanar que miri enrere, que em faci balanç d'aquests anys a CCOO i m'expliqui com ha evolucionat el sindi-

cat en aquest temps?

– «Em costa una mica, perquè hi he estat implicat directament i en primera línia i perquè no tinc prou distància històrica. Què ressaltaria d'aquest període? Primer, un creixement de l'afiliació important. En aquests 13 anys hem passat de 110.000 afiliats als 186.000 actuals. Crec que el sindicat s'ha transformat amb la mateixa velocitat i en la mateixa direcció que es transformava la classe obrera catalana, amb afiliació femenina i amb un volum important d'immigrants, i el creixement s'ha fet sobretot en el sector dels serveis.»

– De tota manera, al sindicalisme li toca fer la gran transformació?

– «Una de les coses que he pogut comprovar en aquests 13 anys de secretari general i en els 30 de vinculació és que el sindicat ha estat en permanent transformació, perquè, te-

ments en què és molt dur, l'oportunitat de poder desenvolupar una tasca com aquesta és una cosa impagable. Suposa un enriquiment personal des de tots els punts de vista i una satisfacció permanent. És molt complicat transmetre el que sento, perquè la gent ho veu amb distància i sovint m'han adjudicat dife-

anys i sense contrapòders socials i polítics. És a dir, sense cap mena de responsabilitat social i a cop de canibalisme.»

– La consellera Serna podrà aturar tant d'expedient?

– «Seria un error que el govern català ho confiés tot a la manera com es gestionen els expedients de

9È CONGRÉS DE CCOO A CATALUNYA

Aborda molta renovació: sis de les onze unions renoven secretari general i set de les dotze federacions tenen canvis forts

ELS EXPEDIENTS DE REGULACIÓ

Seria un error que el govern català ho confiés tot només a la manera de gestionar els expedients de regulació d'ocupació

rents rols que no he tingut. M'han preguntat si tenia cotxe oficial i xofer i s'han sorprès que faci servir el metro o de veure'm a la cua de l'ambuladori. I una de les coses de les quals em sento més satisfet és que en la meua vida personal gairebé no he canviat cap dels meus hàbits, excepte els derivats de la molt intensa dedicació. S'hauria de transmetre que el sindicalisme no és el germà petit de la política.»

– Li sap greu marxar en plena crisi?

– «Sóc incapaç de desentendre'm dels problemes de la societat i sé que patiré molt perquè veuré els problemes des de la barrera. Però des de la perspectiva del sindicat no veig cap problema, som un equip sense lideratges i qui hi hagi ho farà bé.»

– Ningú no s'esperava tanta trencadissa...

– «Sabíem que el món i l'economia es globalitzaven, però no sabíem com es faria això i ara es veu que s'ha globalitzat sense regles, intentant defugir els drets dels últims 150

regulació d'ocupació (ERO) perquè aquí el marge que té és un marge administratiu molt limitat per la mateixa llei. El problema no és d'ara, ja passava amb CiU i és l'escassa visió industrial que té aquest país.»

– Ha criticat sovint l'oportunisme de les empreses en presentar els ERO però ara estan tocats la construcció, l'automoció, el tèxtil...

– «Jo crec que el 2009 no hi haurà ni un sol sector que no rebi les conseqüències de la crisi, tots estaran contaminats. Encara que dins els sectors no totes les empreses reben igual.»

– I Catalunya deixarà de fer cotxes algun dia?

– «A curt termini jo diria que no, però a mitjà termini, que vol dir entre 10 i 20 anys, el que es produirà és una reubicació de les plantes de construcció d'automòbils de tot el món i també dins Europa. Perquè el creixement del mercat de l'automòbil es farà no precisament en els països desenvolupats, sinó en els emergents.»